

VARNO NA KOLESU- Najpogostejši prekrški kolesarjev

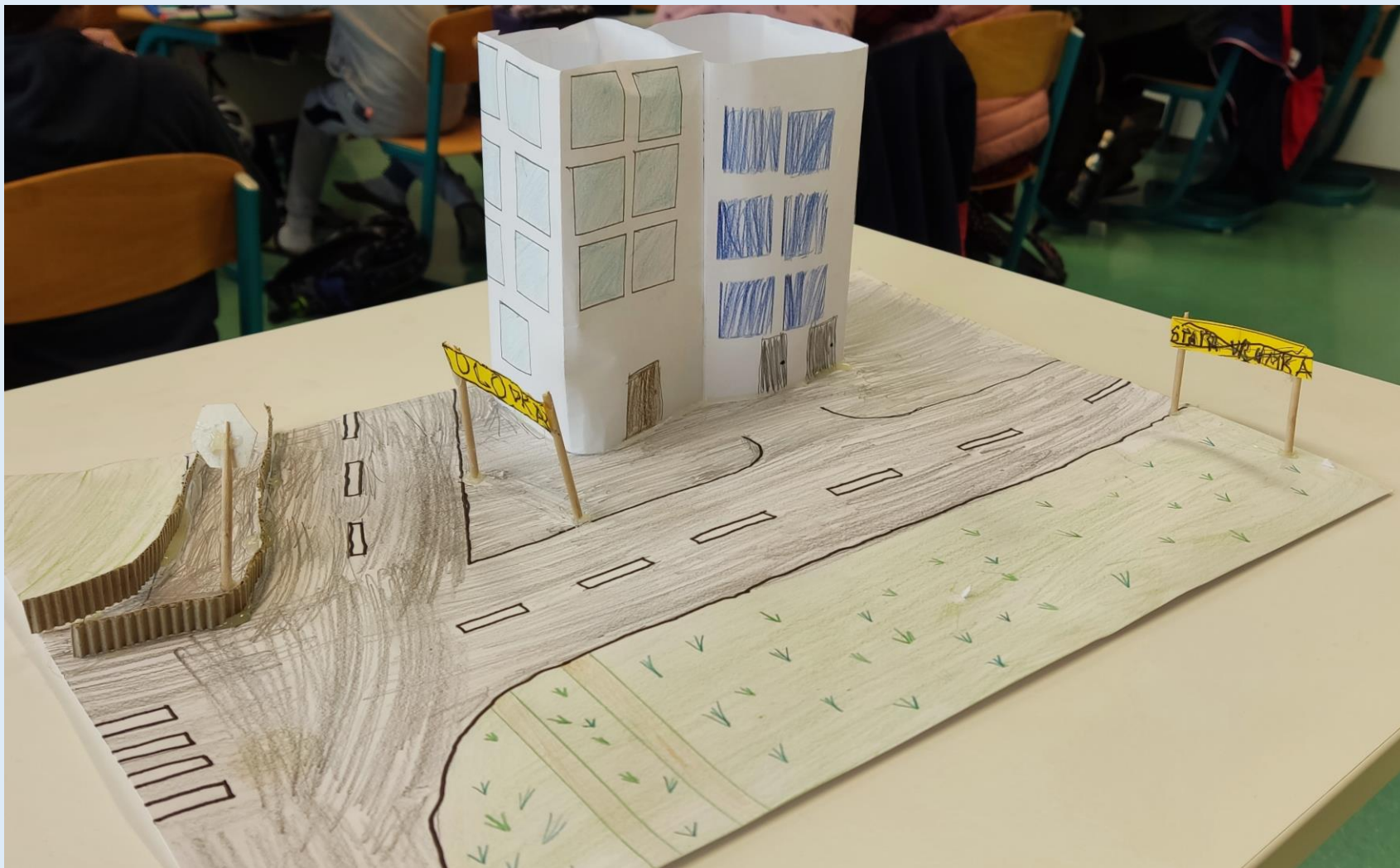
Likovno ustvarjanje (maketa križišč) in
literarno ustvarjanje (kolesarsko
doživljajski spis)

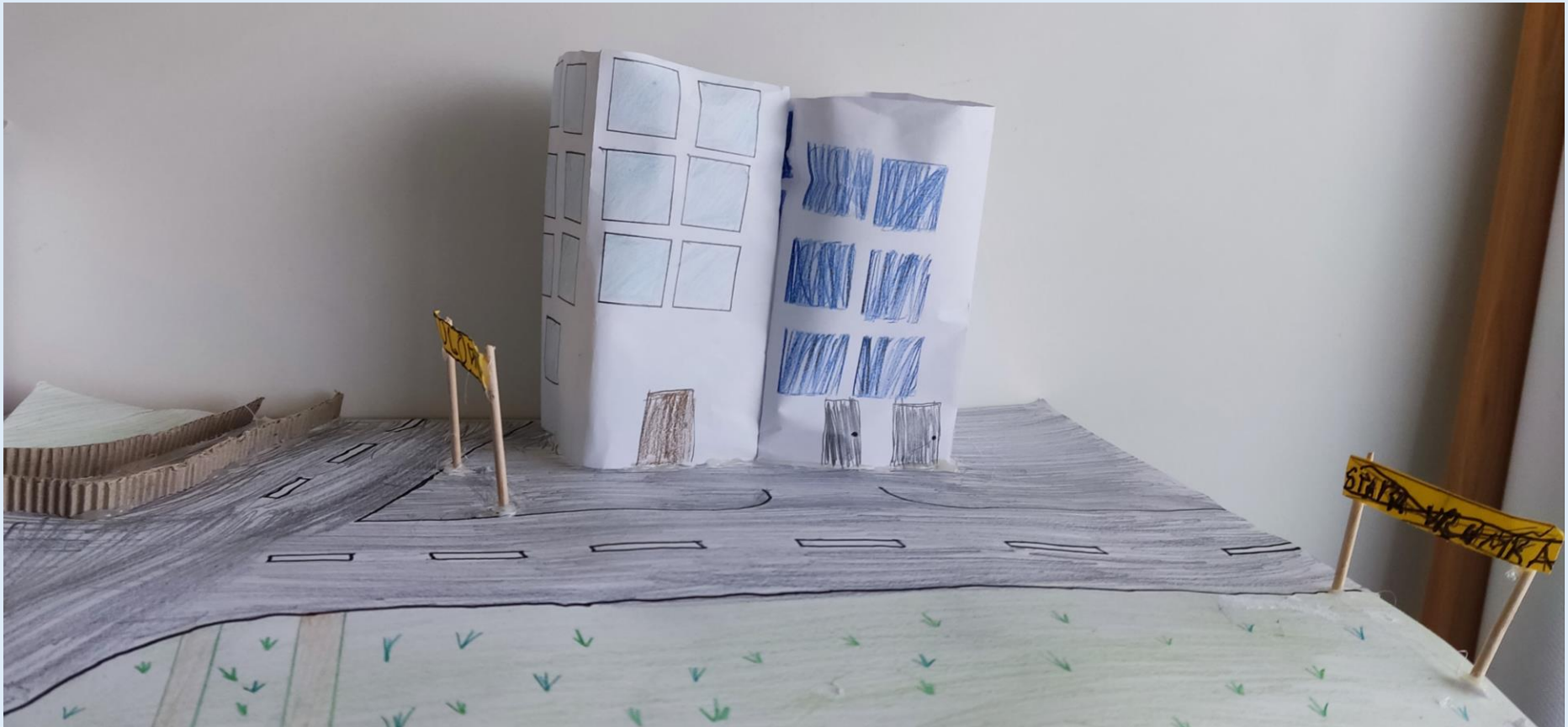
OŠ Antona Martina Slomška Vrhnika
Mentorice: Martina Fajdiga, Mateja Glušič,
Mojca Kersnič

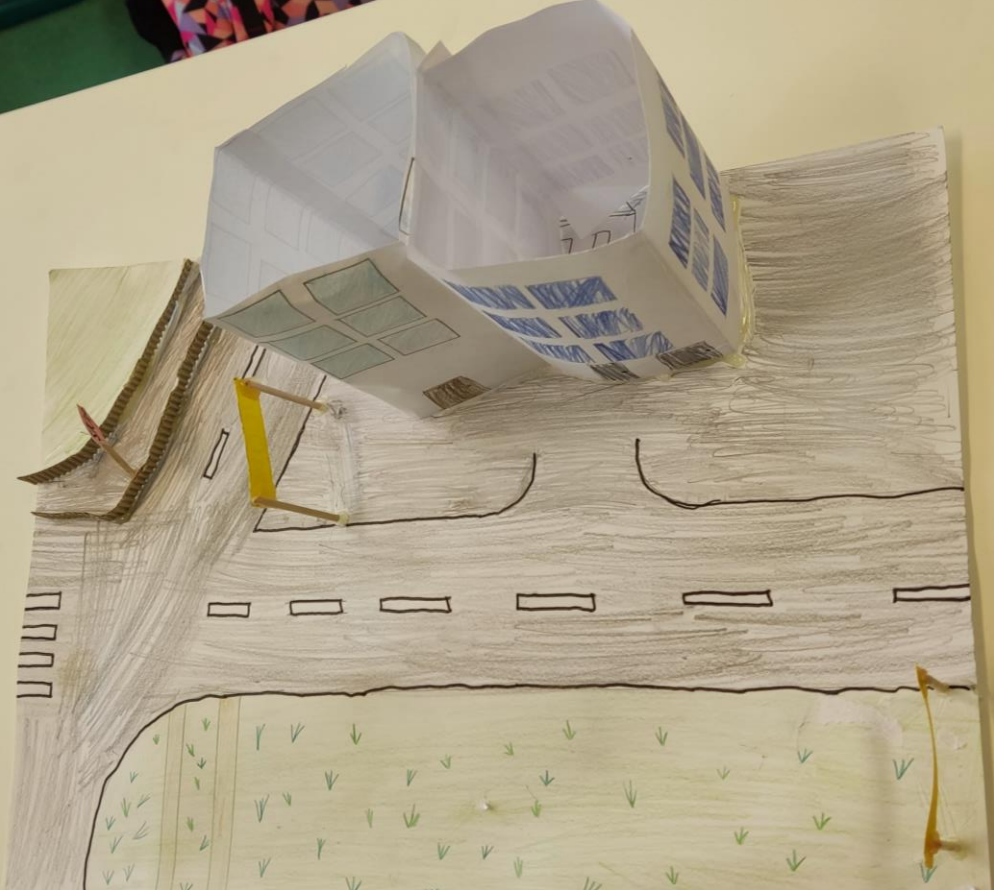
učenci 5. a, b in c (70 učencev, starost 10 let)

IZDELALI SMO MAKETE KRIŽIŠČ V NAŠI BLIŽINI..

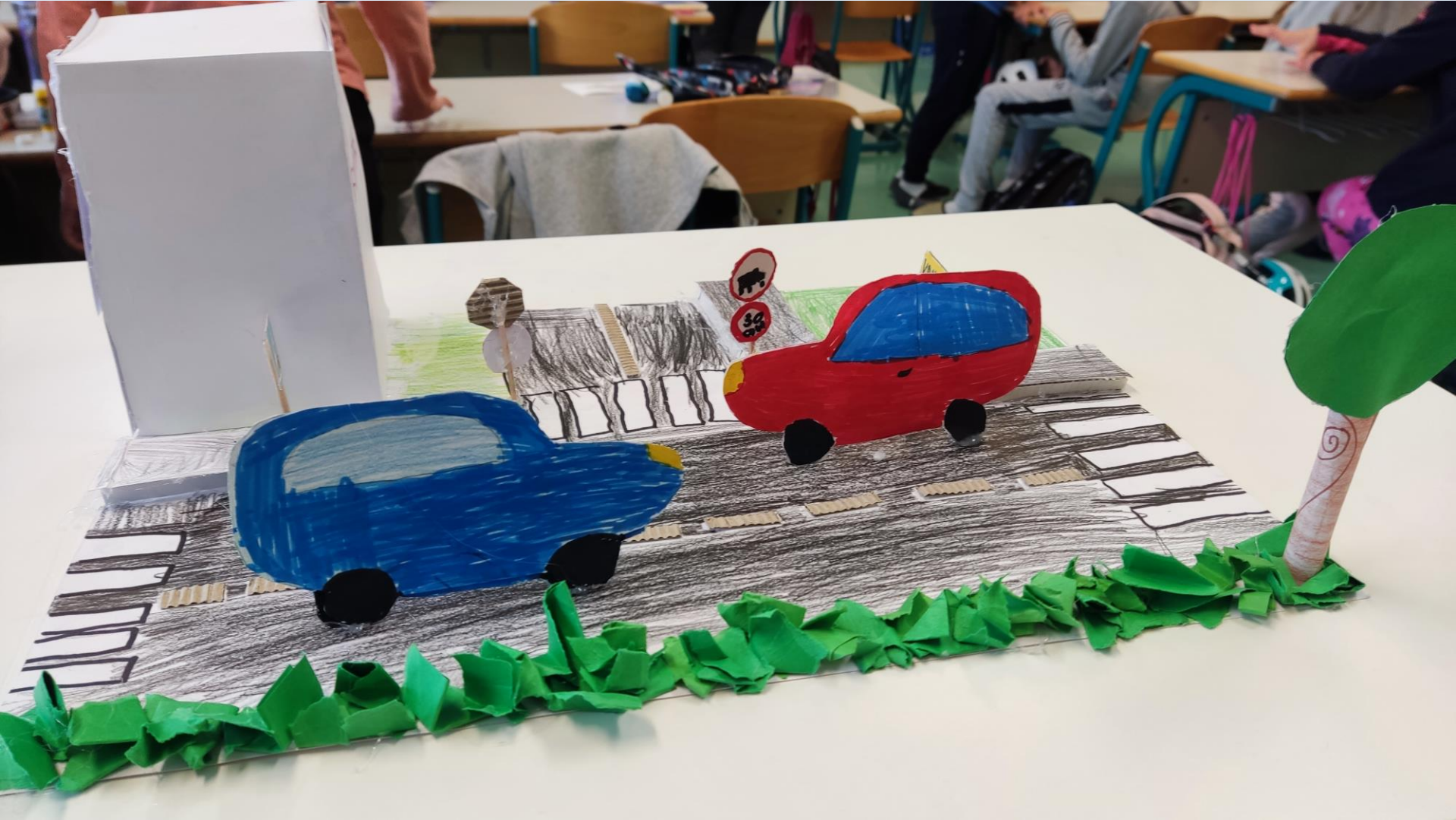

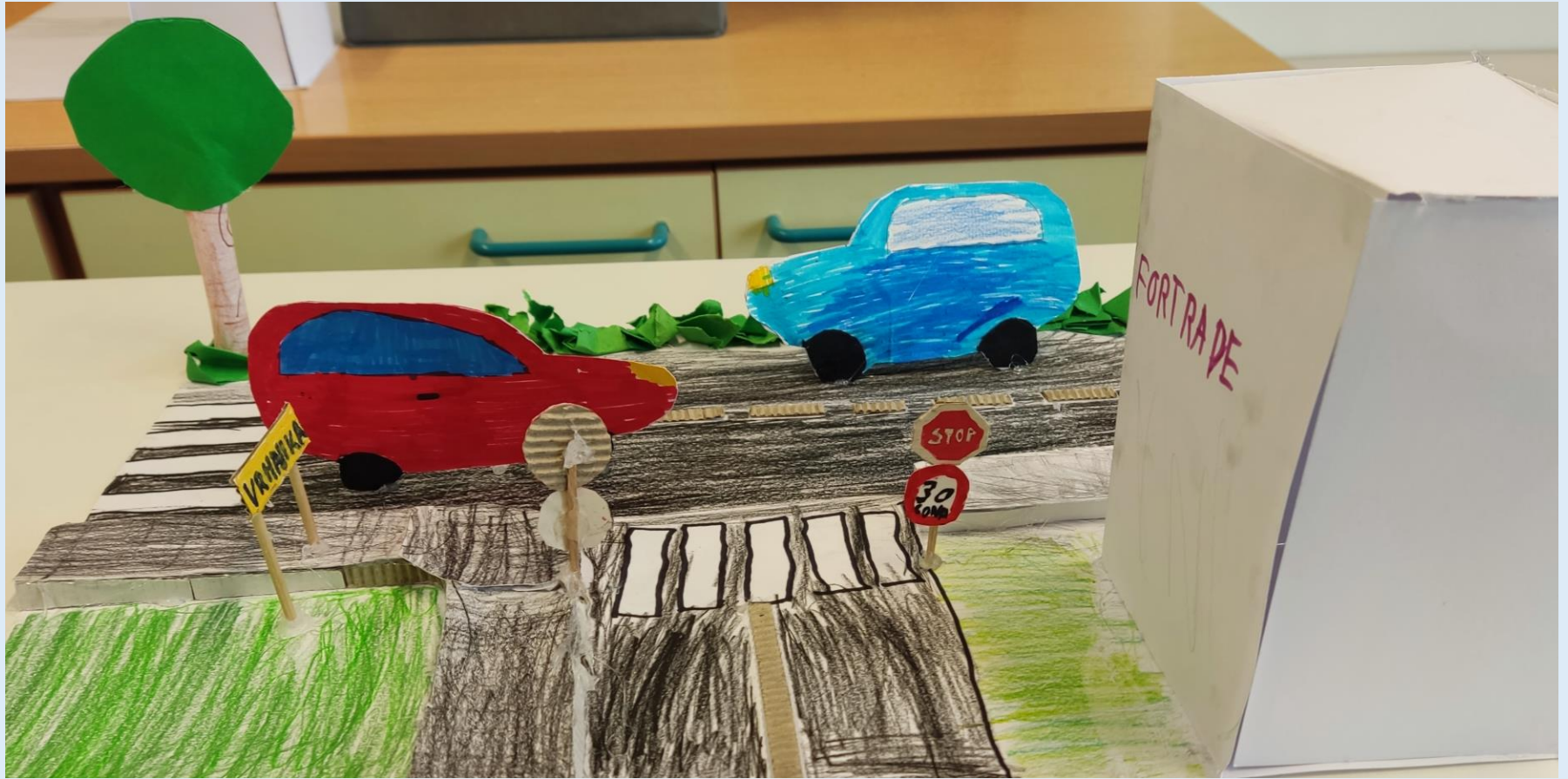

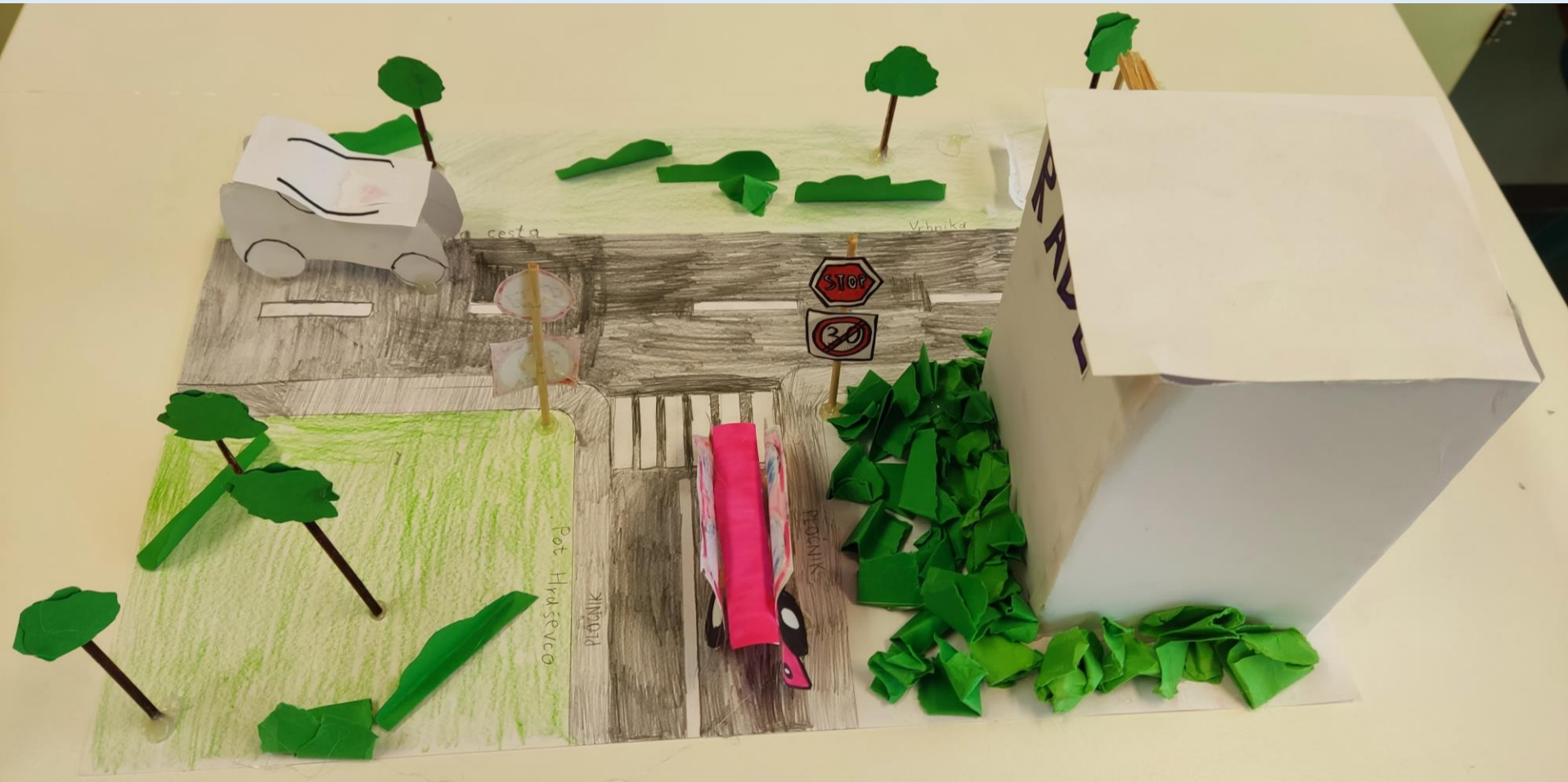
RADE

Stará Vrbník

40

Pot. Hraševca

Na kolesarskem izletu....

Poleti, ko smo bili z družino na počitnicah, smo se odločili, da se bomo odpravili na izlet s kolesi. Oblekli smo se, vzeli čelado in kolesarske rokavice. Odšli smo v garažo in vzeli naša kolesa.

Vozili smo se po gozdnih, kamnitih poteh. Prišli smo do manjšega klanca, po katerem sem se zelo hitro spustila. Ko smo prišli mimo gozda, smo se odpravili do svetilnika. Z veseljem sem ga občudovala. Čez nekaj časa smo naredili postanek. Pojedla sem sladoled, naredila požirek vode in potem smo se odpravili nazaj domov. Bil je lep, sončen dan in na poti nazaj smo se pogovarjali, kam bi se odpravili naslednjič. Spet smo prišli do klanca. Ko sem bila majhna, nisem vedela, kako delujejo prestave, zato sem dala na najnižjo, ker sem mislila, da je za vzpetine, ker je s to prestavo najlažje kolesariti. Vozila sem se zelo hitro. Nato sem pred sabo zagledala oso. Bala sem se je, zato sem zaprla oči in spustila krmilo. Nisem ga držala. Padla sem v umazano travo in si zbila zob. Jokala sem na ves glas in zelo me je bolelo. Bilo me je strah. Zob se je izgubil v visoki travi. Skupaj s starši smo se odpravili domov. Vozila sem veliko počasneje kot navadno. Doma sem si oprala usta in zobni miški napisala opravičilo, ker ji nisem mogla oddati zoba, saj je bil izgubljen v travi. Pismo sem namesto zoba dala pod blazino in zaspala. Zjutraj me je pod blazino čakalo darilo. Z veseljem sem ga odprla, pa čeprav je bila samo zobna ščetka in bonboni (to darilo sem vedno dobila). Se vseeno sem se ga veselila.

Počitnice so se zaključevale, jaz pa sem prijateljcem razlagala, kaj se je zgodilo. Ta dogodek mi bo za vedno ostal v spominu.

Izlet s kolesi

Poleti, pred približno letom dni, smo bili z družino v Kranjski Gori na poletnih počitnicah. Nastanjeni smo bili v Hotelu Vitranc.

Zjutraj smo se prebudili, se preoblekli in pozajtrkovali. Nato smo se iz hotela odpravili na dvorišče po kolesa. Odkolesarili smo po kolesarski stezi proti Planici. Med vožnjo smo premišljevali, če bi se odpeljali tudi naprej do Tamarja. Pot do Planice je bila kar težka. Vmes smo tudi malo počivali. Ko je bila pot najbolj strma, smo stisnili zobe. Z očijem sva prispela. Na travniku sva počakala še sestro Evo in mami. Tam smo se spočili in se igrali. Kolesa smo pripeljali do gostilne pri Bedancu in jih prislonili na zid. Sedli smo na teraso in si privoščili cedevito. Nato sem se povzpel na skakalnico. Pot je bila strma in tudi malo strašna. Prispel sem čisto do vrha. Bilo je tako visoko, da smo si s starši komaj pomahali. Prispel sem nazaj v dolino in povedali so mi, da gremo še v Tamar. Bil sem jezen, saj sem bil že pošteno utrujen. Pot do Tamarja je bila tudi zahtevna. Prispeli smo tja, in si v koči privoščili domač šmorn z marmelado. Siti smo se odpravili preko travnika do slapa Nadiža. Pot je bila ozka in zahtevna. Pri slapu je bilo zelo lepo. Odpravili smo se s slapa in na koncu mi je spodrsnilo. Uspešno sem se ujel in nadaljevali smo pot nazaj proti Tamarju. Pot, ki je vodila v Planico, je bila zelo zahtevna zaradi velikih kamnov. Zapeljal sem čez velik kamen in skoraj padel s kolesa. Čez nekaj časa smo prispeli v Planico. Tam smo se malo odpočili in pot nadaljevali do Kranjske Gore. Končno smo prišli do hotela Vitranc in pospravili kolesa. Po kosilu smo se odpravili do jezera Jasna. Med potjo smo se ustavili na mostu, kjer smo opazili nov most, pod katerim je tekla reka Pišnica. V jezeru smo si namočili noge, nato pa se sprehodili okoli njega. Nato smo se prijetno utrujeni vrnili v hotel.

Tako se je končal naš dan, ki je bil poln dogodivščin in zabave. Še dolgo mi bo ostal v spominu. Ko bom odrasel, si želim, da bi lahko tudi svoje otroke peljal na take zabavne kolesarske počitnice.

David R.

Popotovanje s kolesi

Leta 2019 med poletnimi počitnicami smo jaz, moj brat Oskar in moja starša že dva tedna ležali na kavču, nikamor nismo šli. Takrat nas je poklical dedek in nas povabil na potovanje s kolesi.

Malo smo pomišljali, nato pa smo se odločili, da privolimo. Napolnili smo zračnice in čakali, da mamin oče pride. Nismo ga dolgo čakali. Predlagal nam je pot na Petkovec. Nadelo smo si čelade in začeli. Pri prvem razcepu ni bilo nobene table, zato smo vprašali domačine za pravo pot. Zavili smo desno. Med potjo smo srečali stare prijatelje in se pogovorili z njimi. Po nekaj kilometrih smo prišli do ceste Zaplana – del. Kolesarili smo mimo Športnega društva Log – Zaplana. Kmalu smo prispeli do drugega razcepa. Tokrat smo videli tablo in zavili na desno. Pot je bila zelo valovita in kmalu smo naleteli na zelo visok klanec. Vsi smo ga uspeli prekolesarili, razen mojega brata, ki je moral sestopiti s kolesa in klanec premagati peš ob kolesu. Na vrhu smo ga počakali, se skupaj spustili po klancu navzdol in kolesarili dalje. Med potjo nas je dedek poklical in preveri, kako nam gre. Sopihažoče smo mu povedali, da še kar. Vprašal nas je tudi, če vsi nosimo čelade. Pritrdili smo mu in nadaljevali pot. Prispeli smo do Rovtarske ceste. Tam smo si vzeli odmor za počitek in malico. V nadaljevanju kolesarjenja smo šli mimo Zbirnega centra Logatec. Tam je bila cesta bolj urejena in položnejša. Le še nekaj kilometrov nam je manjkalo do Tržaške ceste in dedijeve hiše, mi smo pa smo bili že pošteno utrujeni. Kolesarili smo počasi in zavohali prijeten vonj iz bližnje gostilne. Odločili smo se, da bomo šli tja takoj za tem, ko pridemo do cilja. Začeli smo hitreje poganjati in preden smo se dobro zavedli, smo že bili pred dedijevo hišo. Čestital nam je za opravljeno pot in nas kar on odpeljal na kosilo v gostilno.

Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu in še danes z veseljem jem juho, kakršno so nam tistega dne postregli v gostilni. Najbrž pa mi je bila še posebej okusna zaradi vseh kilometrov, ki sem jih uspela prekolesariti.